

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Csp/71/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117220665
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2117220665.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci sporu žalobkyne: F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, C., zastúpená splnomocnencom: Pomoc a Ochrana Ľuďom, o.z., so sídlom Trakovice 158, IČO: 51 563 193, proti žalovanej: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpená splnomocnencom: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, IČO: 36 857 513, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a iné, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.500,- Eur zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 1.864,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.864,40 Eur od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Trnava dňa 02.10.2017 domáhala určenia, že úver zo zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 20.01.2009 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej sa domáhala uloženia povinnosti žalovanej vydať bezdôvodné obohatenie z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 20.01.2009 vo výške 1.912,- Eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, vyplatenia primeraného finančného zadostučinienia vo výške 1.500,- Eur, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že vzhľadom na finančnú tieseň uzatvorila so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXXXX zo dňa 20.01.2009, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 896,24 Eur (27.000,- Sk). Zmluva už bola žalovanou vopred naformulovaná. Všeobecné obchodné podmienky, ako aj samotná zmluva sú písané veľmi malým písmom a nie je možné ich prečítať bez použitia pomôcky. Žalovaná mala postupovať predovšetkým s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi podľa § 2 písm. u) a § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa za poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 896,24 Eur doposiaľ zaplatila sumu 2.808,24 Eur. Žalovaná napriek tomu, že sa žalobkyňa nedostala do omeškania jej účtoval poplatok za rizikové poistenie. Ďalej tiež žalobkyňi účtovala poplatok za vystavenie výpisu 0,63 Eur mesačne, za spracovanie poštovej poukážky 0,30 Eur mesačne, poplatok za správu účtu 0,65 Eur. Takto navyše účtované poplatky sú podľa žalobkyne neprípustné. Zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poskytnutý úver sa považuje za

bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa preto žiada od žalovanej vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa obohatila, keďže úver bol pre porušenie zákona bezúročný a bez poplatkov, Celková uhradená suma žalobkyňou predstavuje sumu 2.808,24 Eur, poskytnutý úver 896,24 Eur a bezdôvodné obohatenie je potom 1.912,- Eur. Žalobkyňa k žalobe priložila Zmluvu č. XXXXXXXXX zo dňa 20.01.2009, rozpis čerpania a úhrady splátok, Odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 06.04.2017, výpis zo splátkovej karty od 23.01.2009 do 28.02.2017.

3. Žalovaná vo vyjadrení doručenom súdu dňa 30.05.2018 uviedla, že dňa 20.01.2009 došlo medzi žalovanou ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom k uzatvoreniu Zmluvy o vydaní Splátkovej karty QUATRO č. XXXXXXXXX. Zmluvu o úvere netvorila len žiadosť, ktorej kópiu priložila žalobkyňa, ale všetky komponenty zmluvy - žiadosť, obchodné podmienky, potvrdzujúci list, cenník, v ktorých je uvedený aj indikatívny výpočet RPMN, úroková miera a rovnako aj poplatky. Žalobkyňa preto nepreukázala absenciu zákonom požadovaných náležitostí v zmluve o úvere. K námietke žalobkyne ohľadom veľkosti písma žalovaná uviedla, že v čase uzavretia zmluvy neexistovala zákonná úprava ohľadom veľkosti písma, keďže novela Občianskeho zákonníka č. 106/2014 Z.z. v prípade ust. § 53c Občianskeho zákonníka nadobudla účinnosť až dňa 01.06.2014. Predmetné ustanovenie tak nemohlo byť pre účastníkov záväzná. Žalobkyňa existenciu neprijateľných zmluvných podmienok bližšie nešpecifikuje. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že poplatok za upomienku a pokuta za omeškanie splátky predstavuje neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku, tak žalovaná uvádza, že sankcia za neplnenie záväzku nie je žiadnym neobvyklým dojednaním, pričom žalobkyňa bližšie nevysvetľuje v čom považuje uvedené poplatky za neprimerane vysoké. Žalobkyňou predložené stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR na ktoré sa odvoláva, žalovaná rozporovala, nakoľko už na prvý pohľad nie je zrejmé, aké zmluvy boli posudzované, keďže v úvode sa uvádza, že sa jednalo o zmluvy, ktoré boli uzatvorené dňa 28.11.2005 a 02.01. so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a v tomto spore je predmetom zmluva zo dňa 20.01.2009. Je preto otázka, či sa vôbec predmetné stanovisko týka tohto sporu. Navyše v závere stanoviska sa výslovne uvádza, že má len odporúčací charakter, vyjadruje právny názor, ktorý nemá všeobecne záväzný právny charakter. Pre súd nie je záväzný. V prípade ak by konajúci súd dospel k záveru, že skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu, vzniesla žalovaná námietku premlčania. Podľa výpisu predloženého žalobkyňou po dátume 02.10.2015 uhradila v prospech žalovanej sumu 451,24 Eur a za obdobie troch rokov uhradila žalovanej sumu 920,95 Eur. Nárok na zaplatenie finančného zadost'učinenia považovala žalovaná za nedôvodný, nebol žalobkyňou vôbec bližšie konkretizovaný, a preto ho považuje za neopodstatnený. Navrhuje, aby súd žalobu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania. Žalovaná pripojila k svojmu vyjadreniu Žiadosť o vydanie Splátkovej karty QUATRO č. XXXXXXXXX zo dňa 20.01.2009, Schválenie žiadosti zo dňa 23.01.2009, Obchodné podmienky, cenník VÚB, a.s.

4. Žalobkyňa v replike doručenej súdu dňa 18.06.2018 poprela tvrdenia žalovanej a uviedla, že náležitosti zmluvy musia byť uvedené jasne a zrozumiteľne. Zmluva je spotrebiteľská a musí spĺňať náležitosti v zmysle § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. Podľa tvrdení žalobkyňa v zmluve absentujú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), d), e), g), h), i), j), k), m), n), o), p), q), r) s) zákona č. 258/2001 Z.z. V prípade ak zmluva náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) neobsahuje považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Veľkosť písma síce nebola v tom čase definovaná v zákone, ale žalobkyňa poukazuje na § 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobkyňa ďalej uviedla, že podpísanú žiadosť o vydanie splátkovej karty odoslala z dôvodu, že žalovaná jej ponúkla refinancovanie úveru, kde jej sľubovala výhodnejšie podmienky. Mala v dôveru v žalovanú ako banku a až keď neustále platila a jej dlh stále narastal a neklesal niekoľko rokov hľadala v zmluve koľko má celkovo zaplatiť a dátum kedy bude úver splatený, čo však nenašla. V zmluve absentujú náležitosti v zmysle zákona. Podľa žalobkyne je neprijateľné v predmetnej veci aplikovať 2 ročnú premlčaciu lehotu, keď je jasný a preukázaný úmysel žalovanej obohatiť sa na úkor spotrebiteľa zneužívajúc pri tom svoje postavenie profesionála, a preto je na mieste v tomto prípade brať do úvahy 10 ročnú premlčaciu lehotu. Navyše žalovaná žalobkyňi opakovane poskytovala plnenie, ktoré si nevyžiadala. K uplatnenému nároku na zaplatenie finančného zadost'učinenia žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11Co/56/2016, z ktorého odcitovala odsek 10. Žalobkyňa zároveň v replike poukázala na viaceré rozhodnutia súdov.

5. Žalovaná v duplike doručenej súdu dňa 02.08.2018 uviedla, že zákon nevyžaduje podpis strán zmluvy na každom jednom komponente / súčasť zmluvy. Poukázala na skutočnosť, že zmluvu tvorili všetky jej právne súčasť ako už uviedla v predchádzajúcom vyjadrení. Ďalej žalovaná tvrdila, že zmluva obsahuje všetky vyžadované náležitosti a žalobkyňa účelovo rozširuje zoznam údajne absentujúcich

náležitostí zmluvy. Zmluva obsahuje identifikáciu veriteľa, keď samotný veriteľ je uvedený v hlavičke samotnej žiadosti, aj v úvode obchodných podmienok. Reklamáciám je venovaná celá jedna stať obchodných podmienok (čl. VII, bod 44.), kde sa adresa predávajúceho nachádza. Žalobkyni bol poskytnutý revolvingový úver, pre ktorý je typické stanovenie úverového rámca, nie je možné vopred určiť celkovú výšku spotrebiteľského úveru. Úverový rámec bol však jasne stanovený, a to hneď na žiadosti vo výške 896,24 Eur (27.000,- Sk). K náležitosti konečnej splatnosti úveru žalovaná uviedla, že revolvingový úver je typický automatický obnovovaný úver, preto sa nedá presná konečná splatnosť úveru a ani doba trvania zmluvy určiť, preto sa účastníci v čl. X. bod 60 obchodných podmienok dohodli, že sa zmluva uzatvára na dobu neurčitú. Ročná úroková sadzba je v zmluve prítomná, a to v rámci indikatívneho výpočtu vo výške 22,68% a duplicitne v potvrdzujúcom liste. Pri revolvingovom úvere nie je možné presne stanoviť hodnotu RPMN, a preto je v zmluve uvedený indikatívny výpočet, čím je splnená zákonná náležitosť. Priemerná hodnota RPMN možno nájsť v potvrdzujúcom liste, a bola vo výške 20,70%. Zákonná požiadavka uvádzač tzv. rozpis splátok v zmluve neexistuje a neexistovala. Žalovaná ďalej tvrdí, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pri uzatváraní zmluvy sa správala dostatočne bdelo a všimavo. V prípade ak by peňažné nároky žalobkyne vôbec vznikli, tak sú v časti už premlčané. Pre účely zistenia, kedy začala plynúť subjektívna premlčacia lehota je irelevantné kedy si spotrebiteľ začal zisťovať bližšie informácie ohľadom spotrebiteľského práva, nakoľko v takom prípade by žalovaná nemala žiadnu procesne dostupnú obranu a začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty by závisel iba od tvrdenia žalobkyne. Žalovaná ďalej rozporovala uplatnenie 10 ročnej premlčacej lehoty, nakoľko tvrdenie o údajnom úmysle žalovanej obohatiť sa je potrebné v každom prípade dôsledne preukázať. Nárok žalobkyne na uplatnené finančné zadosťučinenie nepovažovala žalovaná za dôvodný, pretože inštitút primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je podmienený úspešným uplatnením porušenia práva.

6. Žalobkyňa vo svojom ďalšom vyjadrení doručenom súdu dňa 02.08.2019 uviedla, že ak sa dodávateľ odvoláva na obchodné podmienky, tieto musia tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy alebo musia byť spotrebiteľom podpísané. Obchodné podmienky neboli súčasťou zmluvy, preto sa na ne žalovaná nemôže odvolávať. V zmluve jasne absentuje adresa predávajúceho man ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ďalej v zmluve jasne absentujú podmienky čerpania úveru. V zmluve nie je uvedené, že sa jedná o revolvingový úver, ak nie je jasne, zrozumiteľne uvedené, že sa jedná o revolvingový úver, jedná sa o bežný spotrebiteľský úver, ktorý musí obsahovať konečnú splatnosť úveru. Povinnou náležitosťou zmluvy a jedným z najdôležitejších indikátorov podmienok úveru je úroková sadzba. Táto musí byť uvedená priamo v zmluve, nie je možné ju dodatočne uvádzať na listoch alebo vzorcach výpočtu RPMN. Žalovaná sa svojimi vyjadreniami snaží navodiť dojem, že spotrebiteľ by mal byť zodpovedný za zlé, neúplnú zmluvu s dodávateľom. Ak sa však dodávateľ správa bezohľadne a porušuje zákon a práva spotrebiteľa a spotrebiteľ sa domáha ochrany svojich práv nemožno hovoriť o bezbrehej šikane podnikateľských subjektov. Ak dodávateľ porušil práva spotrebiteľa a zákonná sankcia takéhoto správania je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, je tu právny podklad na podanie žaloby. K námietky premlčania žalobkyňa uviedla, že potvrdením kedy sa dozvedela o tom, že žalovaná sa na jej úkor bezdôvodne obohatila je list z Ministerstva spravodlivosti SR, na základe ktorého o pár mesiacov podala žalobu na súd. V zmysle zákonnej úpravy sa spotrebiteľ musí dozvedieť o bezdôvodnom obohatení, nemožno to len predpokladať alebo paušálne počítať od úhrady. Skutočnosť, že spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy ani počas rokov splácania nevedel, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a neobsahuje povinné náležitosti nie je dôvodom, aby mu bola odopretá súdna ochrana.

7. Žalobkyňa na pojednávaní vzala žalobu späť v časti uplatneného nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1.500,- Eur.

8. Podľa 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Nakoľko došlo k späťvzatiu žaloby žalobkyňou v časti zaplatenia sumy 1.500,- Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila, súd konanie v tejto časti zastavil.

12. Predmetom sporu ďalej zostal nárok žalobkyne, ktorým sa domáhala určenia, že úver č. XXXXXXXXX zo dňa 20.01.2009 je bezúročný a bez poplatkov a zaplatenia sumy vo výške 1.912,- Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia.

13. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami, keď pojednával v neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v neprítomnosti, pričom zistil nasledujúci skutkový stav.

14. Zo Zmluvy / Žiadosti o vydanie splátkovej karty č. XXXXXXXXX zo dňa 20.01.2009 vyplýva, že žalobkyňa požiadala o vydanie splátkovej karty s úverovým rámcom vo výške 896,24 Eur (27.000,- Sk) so štandardnou mesačnou splátkou vo výške 29,87 Eur (900,- Sk). V schválení žiadosti zo dňa 23.01.2009 sa uvádza, že žiadosť bola schválená a došlo k uzavretiu zmluvy. Dlh na jarte od GE Money bol vyplatený bezhotovostným prevodom vo výške 588,26 Eur. Parametre karty boli - úverový rámec 896,24 Eur, štandardná mesačná splátka 29,87 Eur, aktuálne mesačná úroková sadzba 1,89%, aktuálna ročná úroková sadzba 22,68%, úverové poistenie typ B, termíny splátok 1.-15. deň v kalendárnom mesiaci (presný termín splátky je 45 deň id 1. dňa predchádzajúceho mesiaca a bude uvedený vo výpise). Výška úverového rámca sa môže zvyšovať. Priemerná hodnota úrokovej miera pre kreditné karty v SR zverejnená podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v platnom znení je 20,70%. Z výpisov predložených žalovanou vyplýva, že z karty čerpana za obdobie od 23.01.2009 do 28.02.2017 sumu 2.143,76 Eur a uhradila sumu 4.008,16 Eur. Z listu Ministerstva spravodlivosti SR adresovaného žalobkyňi vyplýva, že tento bol datovaný dňom 06.04.2017.

15. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

16. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

19. Podľa 52 ods. 1 až ods. 4 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné

podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 54 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

23. Podľa § 2 písm. b) ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 4 ods. 1 ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

25. Podľa § 4 ods. 2 ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie.

26. Podľa § 4 ods. 3 ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

27. Podľa § 4 ods. 4 ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

28. Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospach získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospach získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa § 100 ods. 1 a ods. 2 veta prvá OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

30. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

32. Podľa § 107 ods. 1 a ods. 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

33. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

34. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

35. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžníka dňa 20.01.2009 pod č. XXXXXXXXX uzavreli Zmluvu o splátkovej karte, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalobkyňi a vydanie kreditnej karty s dohodnutým úverovým rámcom 896,24 Eur a pravidelnou mesačnou splátkou 29,87 Eur.

38. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 258/2001 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z..

39. Súd preto posudzoval, či zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti v § 4 ods. 1 a 2 ZSÚ a dospel k záveru, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. j) ZSÚ RPMN, priemernú hodnotu RPMN, ani celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom nemožno konštatovať, že tento údaj je súčasťou Zmluvy, keď tento je obsiahnutý (indikatívne, čo by vzhľadom na charakter úveru ako revolvingového postačovalo) len v netransparentnej časti zmluvy obsiahnutej v bode „VI. Vyhlásenie klienta“. O netransparentnú časť ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, čo je výslovne tento prípad, kde táto a následná časť zmluvy je takmer nečitateľná, pričom sa spotrebiteľ môže domnievať (pričom stačí hrozba tohto rizika), že malým písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné

nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V zmluve nie sú uvedené ani náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), j) a k) ZSÚ, a to údaj o ročnej úrokovej sadzbe, údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe a RPMN je uvedený len v netransparentnej časti, pri indikatívnom výpočte v časti „VI. Vyhlásenie klienta“ s uvedením, že ide o výpočet za predpokladu, že klientovi bola schválená ročná úroková sadzba 22,68%, kedy RPMN bude vo výške 24,37%. Nemožno v tomto prípade hovoriť, že zmluva obsahuje takéto dojednanie, keďže nie je jednoznačné a určité a ide len o určenie RPMN za predpokladu schválenej úrokovej sadzby 22,68%. Takéto uvedenie ročnej úrokovej sadzby a RPMN nespĺňa požiadavky v zmysle zákona. Oznamenie zo dňa 23.01.2009 adresované žalobkyni nemožno považovať za zmluvu, nakoľko nešlo o dojednanie oboch strán, nie je ani žalobkyňou podpísané. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že je potrebné prisvedčiť tvrdeniam žalobkyne, že predmetná zmluva nespĺňa povinné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch z vyššie uvedených dôvodov a žalovaná opak nepreukázala.

40. Vzhľadom na uvedené v prejednávacom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni považuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná nemala nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru.

41. Ako už súd uviedol vyššie z predložených výpisov zo Splátkovej karty za obdobie od 23.01.2009 do 28.12.2017 vyplýva, že žalobkyňa za uvedené obdobie zaplatila sumu 4.008,16 Eur a žalobkyňa na predmetný kartový účet uhradila celkom sumu vo výške 2.143,76 Eur. Žalovanou v konaní neboli skutočnosti, ktoré boli podložené listinnými dôkazmi, relevantne popreté. Ako však už súd uviedol vyššie, žalobkyňa zaplatenie sumy 4.008,16 Eur na úver preukázala a keďže po preskúmaní zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 20.01.2009 dospel súd k záveru, že z dôvodu chýbajúcich náležitostí v úverovej zmluve v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. h), j), k) ZSÚ je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

42. Žalovaná v konaní vzniesla námietku premlčania nároku žalobkyne, vzhľadom k uvedenému bolo potrebné sa zaoberať dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou možného premlčania nároku. V konaní sa uplatňuje nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia (konkrétne zaplatenie sumy, o ktorú mala žalobkyňa úver preplatiť a tak poskytnúť žalovanej finančné prostriedky, na ktoré nemala nárok), ktoré sa premlčuje v 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej alebo 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ.

43. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, táto plynie v rámci objektívnej premlčacej doby, pričom môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby, ale aj neskôr. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby je v súlade s § 107 ods. 1 OZ rozhodujúce, kedy sa dozvedel oprávnený o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nestačí pritom len možnosť sa uvedené dozvedieť, ale kedy sa tak skutočne stalo. Súd podporne poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/301/2011 zo dňa 04.07.2012, podľa ktorého „subjektívna premlčacia doba môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúce, kedy sa dozvedel oprávnený o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že pri vynaložení obvyklej starostlivosti sa mohol o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedieť skôr.“ Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4Cdo/256/2010 zo dňa 28.09.2011 uviedol, že „počiatok subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa neviaže k dátumu splatnosti, ako je to pri začiatku všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ale k inej skutočnosti, ktorou je vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil“.

44. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej, sa dozvedela dňa 06.04.2017, z odpovede Ministerstva spravodlivosti SR a dňa 02.10.2017 bola žaloba doručená tunajšiemu súdu. Nakoľko žalovaná nepreukázala, že by sa žalobkyňa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil, preukázateľne dozvedela už skôr, dospel súd k záveru, že žalobkyňa najskôr dňa 06.04.2017 zistila, že sa žalovaná na jej úkor bezdôvodne obohatila a práve odvtedy začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na podanie žaloby. Keďže žaloba v konaní bola podaná na súde dňa 02.10.2017, bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

45. Spornou ďalej zostala otázka objektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 107 ods. 2 OZ, pričom žalovaná poukazovala na uplynutie 3-ročnej premlčacej doby a žalobkyňa poukazovala na potrebu aplikácie 10-ročnej premlčacej doby v prejednávanej veci, nakoľko podľa jej názoru bezdôvodné obohatenie zo strany žalovanej bolo úmyselné.

46. Súd v prvom rade poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaná je podnikateľský subjekt, ktorý podniká na finančnom trhu a pokiaľ pôsobila v medziach zákona č. 258/2001 Z.z. (platného a účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, t.j. k 20.01.2009) bolo jej povinnosťou tento zákon poznať a dôsledne aplikovať. Ako bolo vyššie naznačené, predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaje, ktoré by mala podľa tohto zákona obsahovať, uvedenie všetkých predpokladov pre výpočet RPMN, správnu výšku RPMN, zrozumiteľné uvedenie úrokovej sadzby. Takéto jasné porušenie Zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno hodnotiť inak, ako úmysel žalovanej porušiť zákon a v tomto zmysle ide aj o úmysel získať bezdôvodné obohatenia, a to pri najmenšom v rovine nepriameho úmyslu.

47. Súd je potom toho názoru, že nie spotrebiteľ by mal dokazovať firme jej vedomosť, ale firma by mala mať dôkazné bremeno, že nekonala úmyselne. Tak má veriteľ šancu dokázať len nedbanlivosť, aby sa aplikovala pre veriteľa priaznivejšia kratšia trojročná objektívna premlčacia doba (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1CoCsp/16/2020 zo dňa 17.12.2020).

48. V prejednávanej veci treba zdôrazniť, že úmysel (minimálne nepriamy) je daný absenciou náležitých údajov v zmluve o predmetnom spotrebiteľskom úvere (v zmysle vyššie uvedeného), čo je úmyselné porušenie Zákona o spotrebiteľských úveroch a z toho potom vyplýva ako nutný dôsledok aj úmysel (minimálne nepriamy) na strane dodávateľa aj získať bezdôvodné obohatenie. V prejednávanej veci nejde vlastne ani o odklon od ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu, pretože úmysel žalovanej v rovine bezdôvodného obohatenia bol dostatočne preukázaný porušením zákona o spotrebiteľských úveroch v zmysle vyššie uvedeného.

49. Súd preto v prejednávanej veci aplikoval 10-ročnú premlčaciu dobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže dospel k záveru, že bezdôvodné obohatenie bolo zo strany žalovanej úmyselné. Vzhľadom na aplikáciu 10 ročnej premlčacej doby súd konštatuje, že nárok žalobkyne na zaplatenie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný.

50. Žalobu žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia potom súd považoval za dôvodnú a keďže predmetný úver bol bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa naň zaplatila sumu 4.008,16 Eur a čerpala prostriedky vo výške 2.143,76 Eur, výška bezdôvodného obohatenia žalovanej potom predstavuje sumu 1.864,40 Eur (4.008,16 - 2.143,76). Uvedený záver je zrejмый z predložených výpisov zo Splátkovej karty Quatro za obdobie od 23.01.2009 do 28.02.2017.

51. Súd zároveň žalobkyni priznal aj nárok na úrok z omeškania vo výške s 5% úrokom z dlžnej sumy v zmysle žaloby od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia (§ 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z.).

52. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.864,50 Eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia a vo zvyšku uplatneného bezdôvodného obohatenia žalobu zamietol, nakoľko tento nárok nemal za preukázaný a z predložených dôkazov nevyplýval vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej vo väčšom rozsahu.

53. Súd žalobu v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej úverovej zmluvy nepovažoval za dôvodnú, nakoľko túto otázku si súd riešil ako predbežnú, a preto aj v tejto časti žalobu zamietol.

54. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

55. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

57. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobkyňa žiadala uložiť povinnosť žalovanej zaplatiť jej sumu 3.412,- Eur (bezdôvodné obohatenie a finančné zadosťučinenie), pričom žalobkyňa zavinila zastavenie konania v časti sumy 1.500,- Eur, keď vzala žalobu späť, a preto v tejto časti bola úspešná žalovaná ako aj v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, v ktorej časti súd žalobu zamietol. Súd zároveň zamietol žalobu aj v časti istiny vydania bezdôvodného obohatenia (v sume 47,60 Eur) a priznal žalobkyni sumu 1.864,40 Eur s príslušenstvom. Z uvedeného je zrejmé, že obe strany boli v konaní čiastočne úspešné a zároveň čiastočne neúspešné, pričom nie je možné kvantifikovať pomer úspechu a neúspechu, preto spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami v otázke náhrady trov konania bude zodpovedať také riešenie, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).